

Wspólnota "Miriam"

Odnowa w Duchu Świętym

Rzeszów - Tabor

25 listopad 2020

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XII, NUMER 555

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor”
ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 26.11.2020 r.

Trwamy w rozważaniu wezwań z Litanii do Serca Jezusowego. Prosimy w czasie tej formacji, aby Bóg uleczył nasze serce, aby było ono na wzór serca Jezusowego. Praca codzienna powinna zająć nam codziennie ok. 20 min, wg schematu:

1. Modlitwa do Ducha Świętego – hymn do Ducha Świętego
2. Teksty biblijne, rozważanie i pytania
3. Medytacja i wnioski, zapisane w zeszycie
4. Akt codziennego ofiarowania.

Na owocną pracę, błogosławieństwo +
ks. Damian, Pasterz

Modlitwa Akt codziennego ofiarowania:

Boskie Serce Jezusa, ofiaruję Ci przez Niepokalane Serce Maryi wszystkie modlitwy, sprawy, prace i krzyże dnia dzisiejszego jako wynagrodzenie za nasze grzechy. Łączę je z tymi intencjami, w jakich Ty za nas ofiarowałeś się na krzyżu i nieustannie ofiarujesz się na ołtarzach całego świata. Ofiaruję Ci je za Kościół święty katolicki, za Ojca świętego N. i na wszystkie intencje na ten miesiąc i dzień wyznaczone. Pragnę też zyskać wszystkie odpusty, jakich dostąpić mogę i ofiaruję je za dusze w czyśćcu. Amen.

Czwartek:

Wezwanie: Serce Jezusa, Domie Boży i bramo niebios

Teksty do medytacji: J 14,2-3

Rozważanie:

Ja jestem bramą owiec. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony – wejdzie i wyjdzie i znajdzie paszę (J 10, 7. 9). Pragnienie szczęścia wiecznego, które zawsze było obecne w człowieku, może zostać zaspokojone jedynie w Bogu. Jak jednak to szczęście osiągnąć, w jaki sposób wejść do Bożego Przybytku i cieszyć się oglądaniem Boga twarzą w twarz?

Jezus wskazuje na siebie jako bramę, przez którą można wejść, by osiągnąć zbawienie. To proste porównanie do bramy owiec skłania do refleksji. Owce mogły wchodzić przez taką bramę bez niczyjej pomocy. Mogły się nasycić, zaspokoić pragnienie i bez niczyjej pomocy również wyjść. Jezus jest bramą owiec. Nie potrzeba już innych pasterzy, którzy będą musieli wskazywać drogę, bowiem On sam jest Drogą. Chrystus Pan przez to porównanie mówi nam również o powszechności zbawienia, które nie jest przeznaczone jedynie dla wybranych, lecz dla wszystkich, którzy tylko zechcą wejść i posilić się „nową paszą” – chlebem życia, Ciałem Chrystusa – Eucharystią. Jest to pokarm szczególny, taki, po którym nie trzeba się już posilać. Również Jego Krew jest niezwykłym napojem, po którym już się nie pragnie.

Jezus ukazuje powszechność zbawienia, mówiąc również o domu Ojca, w którym jest mieszkać wiele. On sam przygotowuje nam miejsce. Wskazuje na to, że prawdziwe szczęście osiągniemy w domu Ojca, do którego wiedzie jedna droga i jedna brama – On sam, Chrystus. By nie ustać w tej drodze trzeba nam posilać się pokarmem, który daje moc do wytrwałej wędrówki. Potrzeba także modlitwy, by żadne z mieszkań przygotowanych przez Jezusa nie pozostało puste, lecz byśmy wszyscy mogli się cieszyć radością przebywania w domu jednego Ojca.

Pytania do refleksji:

- czy jestem wdzięczny/a za powszechność zbawienia w Jezusie? Czy je głoszę? Czy i jak często korzystam z pokarmy Jezusa – Eucharystii?
- czy noszę w sercu pragnienie nieba?

Telefon Wspólnoty

☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty:

ks. Damian Ziemia

Pasterz

tel. 791-386-047

e-mail: mini-damian@o2.pl

Barbara Zacharska

Lider

tel. 607-433-848

e-mail: b-lech@wp.pl

Marcin Zacharski

V-ce lider

Andrzej Paśkiewicz

V-ce lider

Animatorzy diakonii

Ewelina Konieczna
diakonia modlitewna

Andrzej Paśkiewicz
diakonia uwielbienia

Magdalena Gola
diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy
wstawienniczej

Wojciech Wojdyło
diakonia liturgiczna

Klaudia Winiarska
diakonia wprowadzająca

Konrad Przydział
diakonia medialna

Alicja Cyrnek
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

Piątek:

Wezwanie: Serce Jezusa, gorejące ognisko miłości

Teksty do medytacji: Łk 12,49-50

Rozważanie:

Całe życie Jezusa ukierunkowane zostało na plan, który zawierał się w woli Ojca. Ten plan to misja odkupienia każdego człowieka, misja zbawienia. Jakże wielką udręką Jezusa było oczekiwanie na to, by ogień Bożej miłości mógł rozlać się na każdego z ludzi. Owa misja miała się dokonać na krzyżu, gdzie Jezus, Syn Boży, poniósł śmierć, by nas od niej wyzwolić. Chrystus mówił więc o chrzcie krwi, którą wylał dla naszego zbawienia. Wspomniął o tym również podczas Ostatniej Wieczerzy, kiedy podawał uczniom kielich wypełniony winem: To jest Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów (Mt 26, 28).

Jezus wielokrotnie zapowiadał swoją mękę, mówił o niej otwarcie, lecz nie został zrozumiany. W Wieczerniku kolejny raz świadczy o swoim pragnieniu miłości, które stało się motorem Jego życia: Gorąco pragnęłam spożyć tę Paschę z Wami, zanim będę cierpiał (Łk 22, 15). Pascha dla Izraelitów ściśle wiązała się z wyjściem z niewoli egipskiej, które to dokonało się dzięki cudownej mocy Bożej. Jezus wywyższony na krzyżu, ukazał nam w sposób wyraźny swoje Serce przebite włócznią jako gorejące ognisko miłości. Właśnie tej miłości doświadczył dobry łotr, który umierał obok Jezusa.

Przez swoją mękę, śmierć i zmartwychwstanie, Chrystus wyzwolił ludzi z mocy grzechu, który niweczył Boży plan zbawienia. To w Nim miłość Boża ukazała się człowiekowi w sposób najpełniejszy wraz ze wszystkimi jej owocami. Dzięki tej miłości odzyskaliśmy utraconą godność dziecięstwa Bożego i możemy na nowo zwracać się do Boga – Ojca.

Pytania do refleksji:

- co jest motorem mojego życia? Jakie wartości kierują moim życiem?
- czy swoje niewole / wady / grzechy pokonuje jak Jezus – miłością?

Sobota:

Wezwanie: Serce Jezusa, sprawiedliwości i miłości skarbniczo

Teksty do medytacji: Ps 72

Rozważanie:

Marzenia o sprawiedliwości i prawdziwej miłości, które winny stać się fundamentem współżycia pomiędzy ludami i poszczególnymi ludźmi od zawsze towarzyszyły człowiekowi. Wyrazem tej tęsknoty są liczne teksty mesjańskie, wśród których znajduje się również Psalm 72 mówiący o królestwie Mesjasza. Ten długo oczekiwany Mesjasz, który w osobie Jezusa Chrystusa przybrał konkretną postać Boga-Człowieka, wkroczył w historię zbawienia jako Władca czasu i Pan historii.

Panowanie mejsańskie, które w sensie ścisłym wypełni się w powtórnym przyjsciu Jezusa – paruzji – jest zgoła innym panowaniem od tych wzorów, które ludzkość miała okazję obserwować wcześniej. Zstępujący jak nawilżający, rześisty deszcz na trawę Mesjasz, jest przede wszystkim Księciem Pokoju (Iz 9, 5), który przynosi sprawiedliwość na ziemię i którego panowanie rozciąga się na cały świat. To właśnie sprawiedliwość, miłość i pokój, których źródłem jest osoba Jezusa, mają spotykać się z powszechnym szacunkiem władców ziemi a przede wszystkim przynieść konkretną ulgę i pomoc tym, którzy są uciskani i uciemiężeni. Mesjasz, Jezus Chrystus, od początku wstawia się za biednymi i ubogimi, za bezbronnymi i potrzebującymi pomocy, ocalając życie ubogich i wysłuchując wołania tych, którzy Go wzywają. W ten sposób staje się rzeczywiście skarbnicą sprawiedliwości i źródłem miłości, którą jest On sam.

Biorąc w szczególną opiekę to, co słabe i odrzucone przez ludzi, co nie jest szlachetnie urodzone według świata i wzgardzone, Jezus staje się dla swoich wyznawców i w ogóle wszystkich ludzi mądrością od Boga i sprawiedliwością, przyczyniając się w konsekwencji do uświęcenia i odkupienia każdego człowieka, który zechce tylko na tę rozlewającą się miłość odpowiedzieć pełnym ufnością sercem.

Pytania do refleksji:

- czy doceniam bliskość Jezusa i z niej korzystam zwłaszcza gdy doświadczam niesprawiedliwości, słabości, ubóstwa?
- czy swoim zaufaniem w Jezusa buduję Królestwo Jezusa na ziemi?

Niedziela:

Wezwanie: Serce Jezusa, dobroci i miłości pełne

Teksty do medytacji: Mt 11,28

Rozważanie:

Kiedy przyglądamy się bliżej ziemskiemu życiu Jezusa przedstawionemu przez Ewangelistów, na pierwszy rzut oka dostrzegamy Jego dobroć i miłość, którą okazuje wobec każdego człowieka, bez względu na jego stan czy pochodzenie. Prawdopodobnie dlatego tak wiele opowiadań ewangelicznych skoncentrowanych jest na czynach Jezusa, które w sposób niezaprzeczalną świadczą o Jego bezinteresownej miłości i dobroci.

Możemy podziwiać rzesze tłumów chodzących za Mistrzem i słuchających Jego słów, spożywających chleb, który na ich oczach rozmnaża, ludzi pełnych podziwu dla Jego czynów, znaków i cudów, których nikt nigdy wśród nich nie dokonywał. Czyż jest coś bardziej przemawiającego do ludzkiego serca niż czyn świadczący o miłości? Ci, którzy chodzili za Jezusem nie mieli wątpliwości, że Jego słowa: Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię (Mt 11, 28) nie są jedynie czystym sloganem lecz rzeczywistością dokonującą się pośród nich samych.

Również uczniowie doświadczali dobroci i miłości Pana, gdy przynosili do Niego swoich chorych; gdy uzdrawiał tych, którzy już nikogo nie mieli; gdy wskrzeszał ich umarłych, których śmierć zabrała za wcześniej; gdy odpuszczał ich grzechy i odsyłał do domu uwolnionych od panowania złych duchów. Czyż mogli jednak przewidzieć, że owa miłość do końca się jeszcze nie wyczerpała? Zrozumieli to później, kiedy ofiarował im swoje Ciało i Krew jako nowy sposób obecności wśród nich; kiedy pozwolił się zdradzić i kiedy podjął krzyż, by w końcu na nim zawisnąć i przypieczętować swoją miłość nawet po śmierci, kiedy to z przebitego Serca wypłynęły krew i woda – symbole nowego wylania Ducha Świętego i znaki sakramentalnych darów dla rodzącego się Kościoła. To właśnie Serce Jezusa jest centrum dobroci i miłości, którą doświadczamy u Boskiego Mistrza. Prośmy Go, by i nasze serca kształtował na podobieństwo swojego Serca. Tylko przez tę przemianę będziemy mogli stać się w świecie nowymi prorokami miłości i pojednania.

Pytania do refleksji:

- czy doświadczam dobroci i miłości Jezusa? Co konkretnie o tym mówi – jakie fakty o tym świadczą?
- czy serce Jezusa motywuje mnie do okazywania dobroci i miłości wobec drugiego człowieka?

Poniedziałek:

Wezwanie: Serce Jezusa, cnót wszelkich bezdenne głębino

Teksty do medytacji: Kol 1,15-20

Rozważanie:

Ponownie prowadzi nas w samo centrum życia Bożego, w samo centrum Trójcy Przenajświętszej. Gdy bowiem oddajemy cześć Boskiemu Sercu Jezusa, zawsze robimy to w Jego relacji do Ojca i w Duchu Świętym, który czyni nasz kult doskonałym.

Uwielbienie i cześć oddawane Umilowanemu Synowi Ojca są zawsze uwielbieniem Trójcy Przenajświętszej, gdyż On jest obrazem Boga niewidzialnego (Kol 1, 15). To w Jezusie Chrystusie – Pierworodnym wobec każdego stworzenia, dostrzegamy wszystkie cnoty Boga, gdyż w Nim właśnie mieszka cała Pełnia: Bóstwo na sposób ciała (Kol 2, 9). Wspaniale wyraża to chrystologiczny hymn św. Pawła z Listu do Kolosan. Słusznie więc, kontemplując cnoty Najświętszego Serca Zbawiciela, widzimy w nich bezmiar chwały Bożej, która rozlewa się na świat w Osobie Syna. Słusznie także przypisujemy Mu słowa z Księgi Przysłów: Jam Mądrość – Roztropność mi bliska, posiadam wiedzę głęboką. Moja jest rada i stałość, moja – rozważa, potęga (Prz 8, 12. 14). Zatem jak przy okazji zachwyty nad wcielonym Słowem Bożym, które stało się dla nas Bogiem z nami – Emmanuelem, nie zapragnąć z całego serca naśladowania Boskiego Mistrza?

Sam Zbawiciel zaprasza nas do podjęcia tego wezwania, gdy woła: Teraz, synowie, słuchajcie mnie, szczęśliwi, co dróg moich strzegą (Prz 8, 32).

Pytania do refleksji:

- czy zachwyam się Sercem Jezusa? Czy ten zachwyty prowadzi mnie do zmiany mojego życia pracy nad sobą?
- co czerpię z Serca Jezusowego?

Wtorek:

Wezwanie: Serce Jezusa, wszelkiej chwały i czci najgodniejsze

Teksty do medytacji: Flp 2,9-11 i Ap 5,9-12

Rozważanie:

Został On ofiarowany i zabity, by dzięki Jego krwi całe stworzenie mogło odzyskać swoje

pierwotne przeznaczenie: głoszenie chwały Najwyższego. Jezus, przyjmując ludzką naturę, stał się Sługą wszystkich, choć jako Syn Boży odwiecznie króluje ponad wszystkim. Stając się Sługą Jahwe – Boga Najwyższego, przez swoją śmierć wybawił ludzi z niewoli grzechu i w ten sposób wypełnił odwieczny plan zbawienia rodzaju ludzkiego. To obrazowe przedstawienie historii zbawienia uświadamia nam przegromną dobroć i miłość, jaką żywi do nas Bóg Ojciec objawiający się w swoim Synu. Gdy uświadamiamy sobie poszczególne fakty z tej wielkiej historii zbawienia, jak również te z naszej małej osobistej historii, rodzi się w naszym sercu wielka wdzięczność, która znajduje także odzwierciedlenie w chwale oddawanej przez całe stworzenie Stwórcy i Odkupicielowi. A wszelkie stworzenie, które jest w niebie i na ziemi, i pod ziemią i na morzu, i wszystko, co w nich przebywa, usłyszałem, jak mówiło: Zasiadającemu na tronie i Barankowi błogosławieństwo i cześć, i chwała i moc, na wieki wieków (Ap 5, 13).

Im bardziej stajemy w prawdzie wobec siebie i Boga, dostrzegamy naszą zależność i niewystarczalność. Jeśli więc uświadamiamy sobie tak wiele dowodów miłości Boga, tym bardziej rodzi się w nas poczucie wdzięczności, której bezpośrednim owocem jest chęć oddawania chwały Panu. Właśnie Boże Serce, jako centrum i pełnia miłości Najwyższego, staje się adresatem naszych aktów chwały i czci, jaką odbiera od całego stworzenia, a zwłaszcza od tych, których do końca umiłowało.

Pytania do refleksji:

- czy staję w prawdzie wobec siebie? Czy dostrzegam swoją zależność od Boga i niewystarczalność swojego życia?
- czy moje serce odczuwa wdzięczność wobec Boga za dzieło zbawienia?

Środa:

Wezwanie: Serce Jezusa, królu i zjednoczenie serc wszystkich

Teksty do medytacji: J 17,6-21

Rozważanie:

Pan Jezus w modlitwie arcykapłańskiej prosi Ojca zachowanie jedności wśród Jego uczniów i tych wszystkich, którzy na przestrzeni wieków do nich dołączą. Jezus jest Królem, ale królem nie z tego świata. (por. J 18,36). Pragnie jednak, by i na tym świecie to Królestwo wzrastało. Jezus Król, jest także dobrym pasterzem, który jednoczy wokół siebie owce i chce, by nastąpiła jedna owczarnia. (por. J 10, 11). Wiemy, że losy Kościoła nie potoczyły się zgodnie z wolą Jezusa. Dlatego tym bardziej jesteśmy zobowiązani do modlitwy o tę jedność i do czynienia jej wokół siebie. A stanie się tak, gdy będziemy zwiastunami i budowniczymi Bożego Królestwa już tu na ziemi. Królestwo Jezusa jest w nas, gdy czynimy to, co się Jemu podoba. Codziennie prosimy: przyjdź Królestwo Twoje” i wiemy, że jest to królestwo pokoju, dobra, sprawiedliwości i miłości. Czy jednak robimy wszystko co w naszej mocy, by takie królestwo budować w swoim środowisku, w rodzinie, w miejscu pracy? Tylko będąc blisko Jezusowego Serca możemy doświadczać jedności i wraz z innymi ją budować. Dziękujemy Jezusowi za jego modlitwę za nas i za ziarno Królestwa, które zasiał na ziemi.

Pytania do refleksji:

- czy buduje Królestwo Boże? Czy swoim życiem dążę do jedności?
- czy w swoim sercu żyje ze sobą i z Bogiem?

Ogłoszenia

1. **Przypominamy, o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji o otwartość na charyzmaty i jej przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęcie Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.**
2. Posługa modlitwą wstawienniczą prowadzona w pierwszą i trzecią środę miesiąca w godz. od 17.00 do 18.00 w salce Miriam (główny budynek DD Tabor, poziom -1) na czas spotkań online zostaje zawieszona do odwołania
3. Prowadzimy całodzienną modlitwę w godzinach od 7-21 w intencji członków Wspólnoty oraz ich rodzin. W danej godzinie należy odmówić Litanię Loretańską lub rozważyć jedną tajemnicę Różańca (1 dziesiątek). Nie ma konieczności modlitwy przez całą godzinę, ale w miarę możliwości zachęcamy. Można się zapisywać bezpośrednio do grafiku <https://docs.google.com/spreadsheets/d/1OYurnVO2Me5Ge7PH8ca1DvHrFtO4xckPT0hrjSPmtA8/edit?usp=drivesdk> lub w przypadku problemów zgłaszać telefonicznie do Eweliny tel. 886238087. Codziennie do grafiku jest dokładany nowy dzień. Gorąco zapraszamy wszystkich do udziału w modlitwie.
4. Chcemy również, aby codziennie jedna osoba ze Wspólnoty przyjmowała Komunię Świętą w intencji Wspólnoty. Zapraszamy wszystkich do wzięcia udziału w takiej formie modlitwy. Grafiki dostępne są pod linkiem: <https://drive.google.com/file/d/1tkfGgdrHLRI34rkCXj4eLn8vilncZB5B/view?usp=drivesdk> a zgłaszać się prosimy Eweliny.

Z powodów sytuacji epidemicznej w kraju, informacje o spotkaniach będą udzielane na bieżąco.